

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Název materiálu	13 - Arnošt Lustig
Identifikátor	CZ.1.07/1.5.00/34.0597
Předmět	Český jazyk a literatura
Ročník	4. ročník
Obor, Kód	Obchodník, 66–41–L /008, Operátor oděvní výroby, 31-43-L/004
Anotace	Pracovní list je zaměřen na autora Arnošta Lustiga a jeho dílo Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou
Autor	Mgr. Dana Vlasáková
Jazyk	čeština
Očekávaný výstup	Student se orientuje v literárně historickém kontextu, správně provede rozbor textu z hlediska literárněvědného
Klíčová slova	Arnošt Lustig, Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou
Druh výukového zdroje	Pracovní list
Typ interakce	kombinované
Cílová skupina	student
Stupeň a typ vzdělávání	střední odborné
Věková skupina	17-19
Datum vytvoření	30.10. 2012

1. Charakterizujte vývoj literatury v letech 1953 – 1968.

Arnošt Lustig (1926-2011)

- český spisovatel a novinář
- zabýval se tématem holocaustu, sám autor byl Žid, který prošel koncentračními tábory, podařilo se mu však uprchnout z transportu smrti a do konce války se musel schovávat
- téma války, holocaustu se objevuje ve všech jeho prózách
- po roce 1968 odešel do exilu (USA)
- po revoluci se navrátil zpět a učil např. na soukromé Literární akademii Josefa Škvoreckého v Praze
- od roku 2012 je udělována Cena Arnošta Lustiga, první obdržel biskup Václav Malý
- jeho díla řadíme k druhé vlně válečné prózy, jsou částečně autobiografická
- MODLITBA PRO KATEŘINU HOROVITZOVOU – novela založená na skutečné události o podvodu, který spáchali nacisté na skupince italských Židů
- mezi další významná díla patří např. Dita Saxová, Démanty noci

2. Pracujte s textem

Pan Herman Cohen (vybavený jako ostatních devatenáct mužů v nízké synagoze americkým pasem) si prostřednictvím pana Brenského objednal krejčího, a když přišel, řekl mu: „Uděláte mi cestovní oblek místo toho, který mám na sobě a který, jak sám vidíte, je už téměř zničen; dejte do toho fortel a švih, odměním vás královsky.“

Pověděl to opravdu jako někde v San Francisku. Nikterak se přitom nenechal zastrašit přítomností vojáka, který krejčího přivedl z vedlejšího tábora, ani strážemi v koutech modlitebny.

Takovými vojáky v žabích zelenavých stejnokrojích barvy bahna i leknínů byla ostatně obklíčena synagoga i její přilehlé obytné stavby zevnitř i zvenku už přes jeden a půl hodiny; Kateřině Horovitzové, která prve na rampě nahlas odporovala svému otci na jeho důvody slovy: „Ale já nechci zemřít...“ (takže si ji pan Cohen u pana Brenského ještě na kolejišti vyreklamoval), to vehnalo do očí obdiv; zapůsobilo to na ni jako těžké víno, přivádějící náhle člověka k sladké, hluboké a neuvěřitelné závratí. (To byla zvláštní představa u ní, která víno nikdy ve svém životě neokusila.) Ještě nevěděla, že samo požádání o její osobu mělo v očích pana Hermana Cohena vyzkoušet počestnost úmyslu pana Bedřicha Brenského, právě tak jako teď to, co provedl s krejčím. Jak prve řekl „uděláte mi cestovní oblek...“ v sebedůvěře, že tomu ani nemůže být jinak.

Podle pana Brenského to byl ještě nedávno nejlepší varšavský krejčí.

„Oblek,“ pokračoval vzápětí pan Herman Cohen vlídně i trochu spatra ke krejčímu v pruhovaných vězeňských šatech, a také vlastně k vojákově, který vedle krejčího stál (jako by snad krejčí mohl být ozbrojen nebo jako by se od něho dalo všelicos nekalého očekávat), „s patřičným počtem vhodných záhybů, aby se nemačkal ani nepáral; jistě víte, co mám na mysli; a s moderním střihem, jak se samo sebou rozumí. Nejlepší by byla tmavší látka, která potlačuje tloušťku a dává postavě břínek, ale ne zase černá, jako bych byl ve smutku. Nu, a tady pro slečnu Horovitzovou, o kterou se od této chvíle budu starat, jako by byla moje vlastní, se snažte vykouzlit kabát vhodný pro tohle mizerné počasí a také aby se nemusela ve světě stydět. Nemusím vám snad ani povídat,“ opakoval hlasem, který nasadil, když krejčího prvně oslovil, „že chci pro sebe i pro ni jen to nejlepší a že nebudu mít při mzdě těžkou ruku.“ Bylo to opravdu řečeno takhle jen proto, aby dodal zmužilosti především sám sobě, protože krejčí poslouchal bez valného zájmu, připraven beztak udělat vše, co bylo v jeho silách. Pan Cohen si také po celý čas své řeči lámal hlavu, proč lidé na rampě šeptali, že tam je plyn, a jaký plyn asi mínili.

Kateřina Horovitzov si plochymi dlaněmi bezdchn prejela po bederních kostech, jako by se už ppravovala, až bude zkoušet nov pl. Stále je nevstřebala, jak se to všechno zbhlo, a soustředila se hlavn k poteb chvíle; byla ppravena tvářit se jako zral a slavn tanečnice, jako prve p krtk přleitosti, kdy byla s panem Hermanem Cohenem sama. (Na to j řekl, že přv to není ted nejdůležitější; a s tím, co bude pak, a si zatím nedl starosti; to že už nebude řdn svízel: jeden z pn, jmenovit pan Rap-paport-Lieben z Chicaga, byl jednak majitelem akcií tamjch jatek a za druhé vlastnil velk kabaretn dm „Gondola“, jehož název si dobře zapamatovala. Škoda, že o tom nebylo možno hovořit zevrubněji. Pak už totiž nemohla být neopatrn, protože pan Brenske a také dal strážci přli těsněji k ní).

- popište, co se děje ve vntku
- charakterizujte atmosféru přbhu
- proveděte jazykov rozbor ukázky
- co je to modlitba?
- zjistte si za D, jak měla Kateřina osud, a zamyslete se nad jejím osudem

Pouit literatura

Lustig, A.: *Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou*. Praha: Mladá fronta, 1990